

Vtorek, četrtek in sobota izhaja in velja v Mariboru brez posiljanja na dom
za vse leto 8 g. — k.
„ pol leta 4 „ — „
„ četr „ 2 „ 20 „
Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
„ pol leta 5 „ — „
„ četr „ 2 „ 60 „

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Slovenščina v cerkvenih uradilih.

Na Moravskem se močno širi gibanje slovanskega življa proti nemčujočemu in nemškutarečemu brnskemu stolništvu, katero še vedno uraduje v nemščini, če ravno je skoro vsa vladikovina slovanska, in tako se ljudstvu džansko jemlje njegovo najsvetejše, najnaravnnejše pravo. Iskreno se nasvetuje stolništvu, da strese sramotni jarem jožefovski, nemški uradni jezik; naša cerkev je katoliška, t. j. občna, vsevoljna, dolžna je torej enako ljubiti vse narode. Isto zlo, iste krivičnosti, ista nemškutarska nadutost in neobtesanost, ista hudobnost vla- dajoče duhovne oblasti razprostira se košato in široko na Slovenskem, zlasti v labodski vladikovini, v prepolni, natreseni in zvrhani meri, in sicer od početka, kar je krščanstvo prišepesalo in prišvedralo s podvrnenimi šavori iz nemških končin, danes pa najhuje. Drage Prekmurce pa nam davi in golti magjarska in magjarjujoča cerkvena vlada samboteljska, kakor Primorce laščina. Vemo celo za višega popa na Ogerskem, kjeri ne sprime njenega župljana nagovorivšega ga v narodnem, t. j. nemagjarskem jeziku, nego napodi ga naročivši mu, ka ne sme priti pred njega, dokler ne bode vedel v magjarščini nagovoriti in prositi ga za dottično reč. More li se veča skvarjenost, brezumnost, strast in breznaravnost misliti od dušnega pastirja in vodnika ljudstvu? Cerkev, cerkev! kaj vse se vrši pod tvojim širokim in raztegljivim plaščem? tvoje preblage naprave, tvoji koristi zavodi, tvoja božanska in blažilna načela se rabe od tvojih upravnikov samih na najgrše hudobe, nepoštenosti, krivice, nasilstva, samosilja, na zatiranje narodnosti. Sicer sme se po pravici trditi, ka toliko tramstvo in brezpravno ravnanje se le ondi šoperi in naduva, kjer je podredjeno občinstvo nevedno, topo, medlo, toraj neznačajno, žulečemu jarmu in kletemu robovanju privajeno, vsaj ljubeče in hvaleče je, ne skrbec mnogo ali celo nič za svojo duševno korist, za umni razvoj in napredek, ne mareče za svoj človeški ponos, nego samič lazeče in gomzeče po zemlji kakor nema živina, kteri ni za drugo, negoli da žre in se plodi; — indi, kjer vlada razumnost, pokažejo se se-

kovi rogovi takim sebičnim in hudobnim samosilnikom, ter jim spodbijo piravo stalo. Kdor se je mnogo let učil na potroške svojih slovenskih roditeljev, ter si pri boril neko omiko, dolžen je toliko srčnejše in hrabrejše boriti se proti pogubnemu nasprotniku, proti dušnemu morilemu svoje mile narodnosti, toliko krepše odbijati njegovo strupno orožje, bodi si ka ima na laket dolgo strašilno ~~tuščko~~, vsaj je otla. Ako pri nas kn. vl. stolništvu, ali vladishtvo samo nemščino rabi za uradni jezik, kdo je bolje od duhovnikov opravičen in več primoran rušiti te vražje pod cerkvene uprave zakrivalo se zametajoče naklepe in samosilne naredbe! Ako je tedaj čestito duhovništvo labodske vladikovine narodno, in ka je, dokazalo je dovolje nekterekrati, ter dostojo omikano, ne more in ne sme več prenašati nemškega uradovanja kn. vl. pisarnice, nego, če zmaga količaj narodnega značaja, junaški in brez strahu se upreti vsaki krivici nakanjeni ali vršči se naši narodnosti in jeziku, nalk napreduočemu in značajnemu duhovništvu českemu, kjer nasve tuje vsem svojim tovarišem, počeni z novim cerkvenim letom vse nemške od stolništva pošiljane naredbe in razpise vrči v zadverek, in vsa nemška uradna opravila naravnoc ustaviti velé: „Vsak duhovnik, kjeri bi za naprej dopisoval nemški svojemu stolništvu ali prijemal nemške dopise, imej se za iznevjerjence in odpadnika od katoliških in cerkvenih načel.“ Taki korenjaki niso hlinavci in slinavci, ne laznički, ne podpirači samovoljstva, ne kazniki častne cerkvene uprave, ne pomet in pomije poštenega društva, ne farijezi, ki si samo trebuhe pasó in žepe krpajo v pastirstvu in upravi. — Slecimo temna dela, a opašimo si svetlo orožje potrebnih znanosti za značajno boritvo. Ako nam se ponižnost in neka slepa pokornost toliko vceplja, ni druga negoli debela podpora samosilju, in kdor ji obine, vpreza sam sebe v sužniško igo, da bi se s takimi živnjaki kakor z zapreženimi bivoli leže hajkali, kajti pripravljeni so vsako mužo in kalužo preumni razvoj in napredek, ne mareče za svoj človeški gaziti, samo da si gospod ugodno in udobno sedi na prijetnem in mehkem sedeži. Ponižati nam se je pred bogom, pokornost pa ide zakonom in umnim načelom, nikdar pa sebičnim naredbam kake nadute in narodu

krivične osobnosti, bodi si ka bi se zvezdami oblačila. Labodske vladikovine duhovništvo, ako ima kaj ponosa, kaj značaja, kaj omike, kaj razuma, kaj rodoljubja, kaj zdravih nazorov, kaj česti, kaj národnega junaštva, ne sme več robovati na pogubo svojem narodu. — Tekoče leto je bil na novo popisek ljudstva, ali je vsak župni urad naredil si zapisnik v slovenščini, k čemur je res treba tiskovin v našem jeziku, kar bi najlože oskrbel kjer ljubljanski tiskar, takisto tiskovine za krstne, mrtvaške, ženitvene in druge liste? Ako more g. Kosar uradna pisma davati v slovenščini, kaj ovira druge gospode, vsaj niso sami šušljek, izdajalci svojega naroda ali neredneži pobirajoči in ližoči tuje smrdljive hraklje, dušeče nam slovensko narodnost.

Na Nemškem se snuje katoljško modrišče, ali v nekem pomenu vseučilišče, kjer bode se učilo modrište, zgodovinstvo, prirodstvo iz krščanskega stališča, po okoliščinah tudi gospodarstvo in pravniške vednosti, in na ustanovitev tega učilišča je razposlano od nemških vladik zbranih bivših v Fuldi vabilo katoličanom Nemškega, in se veli, ka katoljško Nemško premore toliko sredstev, da ustanovi zaželeno katoljško vseučilišče. In to vabilo je poslano od labodskega vladishta v slovenskemu duhovništvu, menda na podpiranje navedenega namena. Motré to prikazen ne ve človek, je li tak poskus ovaja več hudobe in črtenja našega naroda, ali pa bedastoče in neumnosti, najbrže se oboje rokuje; vsaj čedni Nemci sami ne zahtevajo od ubogih Slovencev, ter se sami čutijo dovolj krepki za dovršitev namenjenega zavoda, kaj se nam je v to mešati? hoče li se odreti naše niže in delajoče duhovništvo za tuje kane? je li naše prenemškatarsko vladishtvo toliko nevedno v zemljepisji in dogodbah 1866. leta, ka ne zna, ka Slovensko ne spada k Nemškemu. Nikdar preveč ne prevzetuj in ne greši proti vremu in žalibog prepotrpljivemu narodu slovenskemu: razčlen zbog nakopičenih krivic, činjenih od cerkvene oblasti, bi lehko odigral prizor, kjeri se je primeril pokojnemu Lušinu, človeku slovenske krvi, postavšemu vladiki v Lvovu; že po dveh mesecih protinarodnega vladikovanja zaslišal je od zastopa ondešnje duhovščine te resne

Listek.

Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Češki spisal Pr. Chocholoušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

Kadi-effendi zgene z ramama in gleda za tobakovim dimom.

„Ko bi le našincem glavo dobili nazaj,“ — opazi eden begov.

„Aj, Džindafic-beg!“ — obrne se baša k njemu, „to nam najboljše lehko razjasniš ti. Kakor glas veje, tvoj sin Emin je pobratil se z enim hajdukov Mladenovićem.“ — pristavi in lisičje ozre se vā-nj.

„Kaj jaz znam?“ — odgovorí beg hladno. „A če je rés to, kar si razodel, jasni gospod, gotovo ne izdáde svojega pobratima.“

„Hm, kaur hajduk in Mohamedan pobratima!“ — vščene baša.

„Saj pobratimstvo nij še nizam,“ — omeni molah. „Bošnjaku nij gréhota, ne zameri, menijo, alkoran, če se Turki pobrati s kristjanom, kajti daven običaj je že to, navada pak jim je nad vse koranove zakone.“

Baši vskipi hudobnost, ali zatajil se je.

„Dobro tedaj,“ — rahlosrčno omeni in nagrozí se, „če tvoj sin ne izdáde pobratima kaura, ostaneš tukaj v trdnjavi, Džindafic-beg, in če Mladenović v trijeh dnéh ne bode v mojej pesti, glava odleti sè svojega trupa ti!“

Ta grožnja, tako je bilo vsaj kazno, nij prav nič razrsdila sebranih navzočnikov, samo to: njih oči so se v bašo presunljivo vprle, tako sovražno, da se je stresnil baša.

„Mogočen je bog, a ti si njegove hoteve le súzenj, baša!“ — vsadi se drzovito Džindafic-beg v besedo v tem, ko je z oglom zažigal čibuk.

„A jasni vezir Vedži, baša, ali je on dal ti moč do človeškega života?“ — povpraša eden pričujočih ulemov, drugi pa so kimali z glavami — na dokaz, da se ujemljó s tem vprašanjem.

Paša je izpoznał, da je globoko zablodil; a ker nij znal, kako bi takoj opravičil se, umolknje torek, Molčanje je trajalo dolgo časa: baša nij znal, kako bi začel posvetovanje, da ne bi osramotil se ni tako — ni tako, divan pa je veselila njegova zadrega, in vedi-gabog, kako dolgo časa bi bili še sedeli in molčali, da jih nij razognil nekaj nepaden prizor.

Oba buljukbaši sta to trenotje stopila v selamlik, — buljukbaši, ki sta zjutraj bila tako hinavski z vojsko odšla na hajduke, da bi polovila jih, a nesreča — vjela sta se sama v hajduško past.

Obéh buljukbaš prihod je bil nenavaden upliv na zbor; baša se vskloni, tudi Sarajevec na pol ustanó, Sarajevec, ki so svojo jezo skrivali pod plašč hinavske rahločutnosti in notranje dostenjnosti. Ali le malo časa je trajal ta upliv: baša je bil kmalu zopet mogočen, mollah sè svojim spremstvom pa rahlosrčen, kakoršen je bil popreje.

„Ali sta le sama?“ — povpraša baša.

Bukljukbaši potrdita, da.

„A kako je bilo mogoče, da je pasji hajduk odnesel takov kos?“ — zopet povpraša baša; nij ga več brigala evropska omikanost.

„Žrli smo blato, jasni paša!“ — hrkne eden obéh bukljukbaš; „saj to je bila izdaja vse, predno smo vdarili na pot. Arbanaš, ki je peljal nas, ta je bil sam eden Mladenovićev.“

„Bismillah! kaj si dejal, buljukbaša? I saj je bil to eden mojih najvrlejših kavasov!“

„Ali v jami pod bastijo leži v senci Asraelovih!“

*) Israel je Turku mrtvaški angelj.

besede: nolumus hunc regnare super nos, kar se po našem pravi: nečemo, ka bi vladikoval protinarodni oblastnik nad nami; in sam je prosil cesarja Franca, naj ga rajše postavi kde indi za prostega župnika, nego da bi ondi moral dolže prebiti, prestavljen je bil v Gorico. Tekočina silno pritiskana huje bukne.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 20 marca. [Izv. dop.] V zadnji glavni skupščini našega političnega društva "Slovenije", ktere se je udeležilo jako pičlo število kacih 40 udov, se je sklenilo, da se glede na to, ker misli itak deželni zbor tako predugačiti mestni statut, da bodo imeli pravico do volitev tudi mali obrtniki, rokodelci in vdove, ker se bodo, ako se ta postava potrdi lažje vojskovali proti birokraciji potem, ko se bodo razgnal sedanji čudni mestni zastop, — da se glede na vse to tudi letos ne bomo mešali v volitve za mestni odbor niti aktivno niti pasivno. Da ne bomo denes kritikovali te pasivne politike, naj menogrede bode le omenjeno, da je v Ljubljani rez sitna stvar, postavljati se v boj nasprotniku, nad kojim čuje s protekijskim očesom vsemogočna dunajska vlada, in to tolikanj več, ker ima mršava naša politika cel babilon v domaćem taboru. Dobro je pri tej priliki opisal obliko sedanjega magistratnega vodstva g. Regali, ko je rekel, da smo bili vajeni brati nad vrati županove uradnije zapisano: "Župan N. N." da pa zdaj vidimo zapisano le: "Advocat dr. Suppan"! Na magistratu torej nimamo župana! — Pri drugi tečki: "Razgovor o davku od pridobitka in zasluka," je predlagal, potem ko se je sklenil protest zoper to postavo, g. Noll, naj izreče nezaupanje glavnemu zboru tudi našim državnim poslancem, ker so glasovali za to postavo ter priporoča raztegnuti nezaupnico tudi nad vse dosedanje njih delovanje češ, da so isto zaslužili že mnogokrat. Govornik zahteva od poslancev to, kar so storiti obljudili, ako ne sprejme državni zbor Petrinovega predloga; naj zapusti namreč lesenjačo ter pridejo domu, kjer imajo dosti bolj vspešnega dela. Debata je bila kratka. Dru. Costa je zoper nezaupnico že zarad tega, ker jo imajo poslanci že v protestu zoper postavo, za ktero so tudi oni glasovali. (Čujte! čujte!) Prvosednik dr. Bleiweis trdi, da nezaupnica ni na dnevnem redu, toraj tudi ne na pravem (!) mestu; in tako jo ni hotel djeti na glasovanje. Tretja točka: "Protest o posilnem civ. zakonu" odložila se je za prihodnjo sejo. Mi nimamo sicer nič zoper to, ako protestira "Slovenija" zoper to postavo, vendar njen prva naloga je, da brani narodne naše pravice, ktere drž. poslanci tako zelo prezirajo. Ali pride nezaupnica na dnevni red prihodnje seje, ne vem povedati; toliko vendar je gotovo, da je v Ljubljani

velika večina zoper to, da sedé naši poslanci na Dunaju brez da bi vedeli, kaj delajo, — brez programa. Sveti dolžnost "Slovenije" je toraj, da reši svojo in čast slov. naroda ter protestira zoper vladne zvezze naših poslancev.

Kakor znano, dobil je naš dež. prvosednik poslavljene; to pa konstitucionalnemu društvu ni dosti, na vsak način hočejo, da mora pasti na prsi zvezda tudi našemu konšt. županu. Konšt. društvo je baje d. sti pripomoglo deželnemu glavarju, zato pa zdaj tudi tirjajo, naj pomaga on do kaj tacega dr. Suppanu. Sie!

Iz Celja 19. marca [Izv. dop.] Naša občina bode zdaj novo zastopništvo volila. V starem ni niti eden Slovenec prostora našel, če ravno je Celje na Slovenskem in ne na Hanoveranskem. To nas Slovence sicer prav malo peče, ker pravico imeti, nad celjskim blatom vladati, ni nič kaj veselega in častnega. Celjanji bi radi, da bi Slovenci v njihovem blatu veznili, za tega delj ga puščajo tako rasti; zato pa tudi nobenega ne pustijo na rotež. Tudi letos se govorji, da nočejo nobenega Slovenca v odbor vzeti, ker je lože, tako kakor do sedaj po domače gospodariti, kakor se s Slovenci kavšati. Jaz pa tudi nikjer nikakega posebnega poželjenja po tem častnem poslu nisem našel, nego vsi so zadovoljni, če s tukajšnjimi vladajočimi elementi v nikako ožjo dotiko ne pridejo, ker tem je nadvladanje prijena bolezni, nadvlada ne samo nad živimi, nego tudi nad mrtvimi, in v kratkem bode nam sodniška preiskava pokazala, da gospodstvo nekaterih Celjanov tako daleč zabloditi zna, da tudi mrtvi iz svojega groba se pomakniti morajo v drugi grob, na zapoved celjskega mestjana; njih kraljestvo tedaj ni samo na zemlji, temeč tudi med mrtvimi. Edino pozitivno in dosti obetajoče delo, ktero je letošnji pust tukaj zrodil, je društvo, ktero se je osnovalo, v Celji mrzlo kopel na akcije napraviti. Savinska voda, s svojimi mnogimi toplimi vrelci, krasna okolica, in mnogo drugih kopelj v okolici ima vse pogoje v sebi za najboljši vspeh tega podvzetja, kar mu tudi mi iz celega srca želimo.

Iz Dunaja, 17. marca. Δ [Izv. dop.] Med uporom tiskarskih pomočnikov (črkostavev) so se v začasni redakciji, ki dela skupni dunajski časnik, pripetile že čisto nježne dogodnice, ki so bile "neprijetne" zdaj temu, zdaj onem. Bralce Vašega lista pa bi utegnil posebno zanimati primerljaj, ki se je denes dogodil. Posamezni časniki namreč, ki so se združili za izdavanje skupnega časnika, t. j. one dopise, ki se jim ne zde toliko važni in imenitni, da bi jih tiskali v svojem lastnem listu, prepričajo skupnemu listu, če se namreč v dotednih dopisih obravnavajo stvari, ktere je vsakako treba v listu omeniti. Tako je denes tudi velik časnik, česar ozke zveze z ministerstvom notranjih zadev so obče znane, in kteri ima v volilni reformni

veliko besedo, skupnemu vredništvu poslal o janjškongelški sodnji obravnavi sporočilo, ktero je pisal c. kr. uradnik v Ljubljani, ki je ob enem tudi žurnalist. Začasno skupno vredništvu je vzelo sporočilo v delo in ga je po svoje, t. j. "čisto objektivno" prikrojilo. Ubogi nemškutar! kako bridke zolze bodes pretakal, ko boš v skupnem listu v vsej brezbarveni brezbarvenosti bral svoje pristriženo sporočilo, ktero je v prvotni obliki gomezel o "verführung des volkes, demoralisation des volkes durch die nationalen hetzereien, nationale ultras" in kar je še več enakih novoiznajdenih bistroumnic "schlagerjev"; kako boš jokal, ko boš bral pristriženo sporočilo, ktero je zdaj podobno suhoperarem sporočilu finančnega uradnika, in ktero je vendar bilo kot nemško-liberalna denunciacija namenjeno očém policijskega ministra. "Abjebilitz" pravi Berolinec.

Iz Hrvaškega, 19. marca. [Izv. dop.] Največi zadržek in ovirek razvitku zdravega političnega življenja pri nas na Hrvaškem so absolutistični Bachovi zakoni, ki se zmerom kaker med leti 1850—1860 veljavnost imajo. Mi še danes nimamo niti svobodnega tiska, niti družbinskega zakona, niti porotnih sodnij, in kar je še drugih institucij ustavnega življenja, pa jih tudi še tako hitro ne bodo imeli, zato že naši vladni ljudje skrbe. Naša vlada se boji javnega mnenja, in zato mu usta maši. Naš sabor se samo zato sklicuje, da letni proračun izpita, in potem ko je dotedne stroške dozvolili, kar drugač tudi ne more in ne sme storiti, se zopet odgodi. Za stvarjenje svobodnih ustrov nimam ne srca, ne zvanja. Sicer je bolje, da se tega posla ne loti, kajti od tega sabora se resnično svobodomiselnih ustanov ni nadzari, kajti na trnji ne rastejo smokve. Koncem tekočega leta mine triletni mandat sedanjih naših poslancev; do tistega časa so samo še trije kvatrni posti, te bodo imeli tako tako pretrpeli. Potem naj pa vlada gleda, kako bo svoje purane zopet vsaborsko gajbo dobila. Pri denašnjem in do tistega časa še bolj naraščajočem občem nezačakovljstvu bo to težak posel. Naša vlada je že danes moralično na pol mrtva, do tačas se bo pa gotovo sama sebe za celo ubila. V vojniški krajini, ki ni nič drugega, nego ena velika kasarna, je faktično danes več svobode, nego pod civilno našo upravo. V obsegu celega banskega področja ni ne enega opozicionalnega lista, pa se danes tudi ne bi vrednik za nj našel.

"Slov. Nar." je že v enem prejšnjih listov omenil, kako je neki klatovitežki, pustolovski grof Scherr Tosz v Zagrebu kot član konzorcija za izsušenje lonjskega polja v odprtem v Nar. Novinah in v Agramericu natisnenem listu Vončino kot lastnika Zatočnika na to zavesti hotel, da bi ga bil ta na dvobojo pozval. Tudi Vončinov odgovor na Seherr-Toszovo pismo, v katerem mu Vončina na ravnost kaže, da ga če z vrnitnjaci povrati, je "Slov. Nar." priobčil. S tem dve pismama pa ta aféra ni končana bila. Trije mladi zagrebški doktorji Makanec, Bedeković in vaš rojak Lovro Vidrič so državno pravništvo interpelovali, ali ni grof Scherr Tosz s svojim pismom, Nar. Novine in Agramericu pa s tem, ka ste to pismo natisnili, kazenskemu zakonu zato zapal, ker so Vončino na kaznivo hudo delstvo dvoboja zapeljati poskušali. Državno pravništvo je na interpelacijo odgovorilo, da je ono za svoje dejanje in nehanje samo nadstojecim oblastim, ne pa občinstvu odgovorno. Iz tega odgovora se da povzeti, da bi državno pravništvo že Seherr Tosza, Nar. Novine in Agramericu prijelo, če bi to nadstojec oblasti dozvolile. Iz tega se vidi, kako neodvisne so naše sodnije! V končnej izjavi so gore imenovani trije doktorji kaznivost Seherr Tosza, Nar. Novin in Agramericu eklatantno in iz juridičnega gledišča neoprovrgljivo dokazali. Pa vendar ne bodo ne eden teh kaznovan, kaj se hoče: quod licet Jovi non licet bovi.

Politični razgled.

V državnem zboru so končana posvetovanja o novem redu civilnega procesa. Sprejeto je bilo vse po Herbstovi volji.

Baša, ta pa nij shisl ga; njegove misli so krozile drugodi, njih odsev pak se jo zrkalil v očesu in na delu mu. Podoba je bila, da niso bile nič prav pribjetne. "Tejsija?" — šepnila so mu ustna, "če je res to, pogubljen sem!"

Buljukbaša, kteri je bil razdel včest, zakaj se jim je spesnila nakana, — vest, v katero se je vtekno s svojo rakijo kadi-effendi, tisti buljukbaša torbo**) potegne na svitlo, iz torbe pa popisan papir in stopki baši.

Baša se izdrami iz svojih misli, do céla pa vendar še nij bil v svesti si. Stresne se in zabuhlo vpreko v buljukbašo; zdaj še le se je popolnoma iztreznil; stresnil je z glavo in začel razodčevati hinavsko rahločutnost.

"Kaj je to?" — povpraša v tem, ko mu je buljukbaša ponujal papir.

"To je hajduka Mladena pismo, jasni baša!" — odgovorí ta. "Naju je osvobodil le za tega delj, da sva ta list prinesla ti." (Dalje prih.)

**) Nizamu čestniki še danes imajo torbe namesto pasov iz kašmirskih pahovk.

*) Para je turški drobiž.

V odseku državnega zбора za poljsko resolucijo je bil z 9 proti 6 glasovom sprejet Rechbauerov posredovalni nasvet, naj se gališkemu deželnemu zboru prepusti ustanovljenje načel uka v ljudskih šolah in gimnazijah, kakor tudi postavodajalstvo za tiste vsečilišča, ktera d e ž e l a plačuje.

Moravsko-česki listi na dalje prinašajo proteste slovanskih občin proti odtrganju Moravske od Česke. — Kmalu enkrat imajo biti volitve moravskih deklarantov, kteri so vsled nemške postave zadnjega dež. zбора mandate izgubili. Upati je, da se bodo moravski Čehi enako hrabro držali, kakor njih bratje v kraljestvu lanskega leta.

Ogerski finančni minister baje hoče od svojega mesta odstopiti. Povod temu je med drugim ta, da je v poslednji seji, ko se je govorilo o neplačevanju hišnega davka od novozidanih hiš v Pešti, proti njemu bil Deak in Tisa, torej voditelja obeh strank.

Magjari, ali prav za vladajoči Deakovi stranki, predstavlja česka „Politik“, da je razkačenost drugih avstrijskih narodov naše čezdalje veča, ker v Magjarih vidijo pomočnike njih preganjanja v Cislajtaniji. Kliče jim beseda: „Narod, ki svojo svobodo hoče, in želi da je spoštovana od drugih, mora tudi svobodo drugim narodom želeti in jo spoštovati. To je lojalno in pravično.“

Poljski časopisi glede politike galiških poslancev niso enih misli. „Gaz. Nar.“ pravi: Nemci so nas s svojimi obljbami goljufali. Ali so gališki poslanci s slepoto udarjeni, da ne spoznajo, ka se z našo resolucijo na Dunaju le komedija igra. — „Čas“ pa prosi narobe, naj Poljaki ostanejo še v državnem zboru, in ga še le zapuste pri vprašanji o direktnih volitvah.

Srbija se pripravlja na svojo veliko nalogu, osvoboditi slovanski vzhod; pri tem pa srbska vlada ne pozablja skrbeti za narodni napredek in ustanovljenje tiste podlage, na kteri je edino mogoče zdravo narodno državo zidati: omike in blagostanja. Srbski minister za uk skrbti za šole, zlasti za ljudske šole. Isto tako je minister financije — kakor beremo v „Jedinstvu“ sestavil komisijo, ki bode izdelala projekt za „zemljedelske šole“, ktere se bodo v pospeh kmetijstva po vsej Srbiji osnovale.

Iz Bosnije se piše hrvaškemu „Zatočniku“, da je turška vlada iz Dunaja dobila „dokaze“, ka v je v Bosni vse za vstanek pripravljeno in da se čaka le kej bo Srbija zaomenje dala. Vsled tega vlada v Bosni strašen turški terorizem. Najmirnejši kristijan ni varen, da ga kak turški špijon brez vzroka ne ovadi in v ječo pripravi. Da je dunajska vlada res tako skrbna, da Turkom opravlja policaja, verjetno je tem bolj, ker „Zatočnik“ dopisnik pové, da je to zvedel od pruskega konzula Blau-a.

V Španiji vlada sili duhovne, da imajo v dočenem obroku (v dveh mesecih) priseči na ustavo. — Stranke v parlamentu se rušijo. Unionisti se ločujejo od tako imenovanih radikalcev. Od tega bode dobiček imela republikanska stranka, če ne — nov absolutizem.

Razne stvari.

* (Koliko je vreden nemšk pozdrav na Slovenskem.) Neki dr. Johann Karl Sandrini, ki si je že enkrat v Tagesposti svoje politične prste opelk, širi zdaj v Vidmu nemško kulturo s tem, da otrokom prigovarja, naj voščijo lepo „guten Morgen.“ Za tak „guten Morgen“ plačuje g. Sandrini po 10 kr. Gute Nacht!

* (Svoboda na Ptujem) se je nedavno s tem črno na modro-rudečem pokazala, da so ondotni „svobodnjaki“ tablo banke „Slavija“ premazali s črno oljnato barvo. Vidi se, da Kaiserfeldovi rojaki tudi niso taki sovražniki temote in črušta, kakor bi človek mislil po svobodnih frazah tega nemškega adoptivnega sina. —

* (Rojanska čitalnica) napravi 27. t. m. besedo z deklamacijami, tombolo in igro „oproščeni jetnik“ in sicer ob 5. uri popoldne. Odbor k tej ve-

elici uljudno vabi svoje ude, neudje se bode še posej povabili.

* (Proteksijsko dete). Ono številko našega lista, kjer smo popisivali žalostno osodo proteksijskega deteta v Ljubljani, si je više državno pravdništvo iz Maribora naročilo. Denes moremo povedati, da se dotočni gospod zopet nahaja v Ljubljani, kjer ga pa ni videti o belem dnevu.

* (Levstikov „Blisk“) bo menda v kratkem začel izhajati na Dunaji, ker je odpadla dosedanja ovira izdajanju — „strike“ črkostavcev.

* (Preklic.) Beremo v dunajskih listih, da je dr. Rechbauer oklical, da ni res, kar je „Pol.“ in „Slov. Nar.“ pisal o zvezi Tomanovi znemško večino in o dotočnem razgovoru o tej stvari. Nejasno nam je, ali je naš poročevalec stvar samo nenatanko poročal, ali kaj. Zakaj se neki naši ljudje zavijajo v toliko temoto?

* (Heinrich Penn), ki zdaj v Lvovu vreduje nek nemšk list, ponuja se zdaj za artističnega vodja deželnega gledišča v Ljubljani.

* (Iz Dunaja) se nam poroča, da so bili tam bivajoči mladi Slovenci došlemu slovenskemu pesniku in pisatelju Fr. Levstiku na čast in pravili sijajno besedo. Deputacije vseh slovanskih omladinskih društev so bile prišle pozdraviti zaslужnega delavca na slovenskem literarnem polji, tako da je bilo zbranih nad 300 slovanskih mladih mož. Govorov je bilo več v slovenskem, ruskem, hrvaškem, českem jeziku.

* (Iz Dunaja) se nam piše: „Novice“ se reprencijo naš časniki „Politik“ in „Slov. Narod“, ker sta nemilo zgrabila početje „naših“ drž. poslancev. Ako je v teh dveh časnikih pisano kovarna in tendenciozna laž, zakaj se drž. poslanci ne oglase v dotočnih časnikih. Če je vir, iz kterege „Novice“ zajemajo večne zagovore, res tako čist, naj ga nam pokažejo. Dokler pa to ne morejo, ne verjamemo, da so še naši (?) drž. poslanci v našem taboru. V 7. listu t. l. pišejo „Novice“, da bodo drž. poslanci naposled izstopili iz državnega zboru, ako vidijo, da v njem velja dvojna mera. Žalostno, če gg. državni poslanci še le zdaj začnejo spoznavati dvojno mero, ki je celemu slov. narodu razun poslancev in zrelih — politikov že od kraja jasna bila. Ako so poslanci že poprej vedeli, da se Petrinov predlog ne sprejme, kaj so pa druga delali nego bob v steno metali. Čudna je res doslednost naših drž. poslancev, ako je to res, kar „Novice“ pišejo. Dokler nobeden drugi narod ni kaj dosegel od nemške večine, ostali so v drž. zboru. Če se pa Poljakom kos avtonomije dovoli, je to kažipot iz drž. zboru. Zdi se nam kakor bi se naši drž. poslanci bali avtonomije. Naj si pa bodi katerikoli razlog, vsigdar bomo zadovoljni, ako naši drž. poslanci zapustijo c. k. drž. zborovalce. Vendar bojimo se, da bodo še dalje pomagali dr. Giskri prazno slamo mlatiti in s Poljaki vred nove davke kovati. *)

* (Znižana cena za pisma po telegrafih.) Od prihodnjega aprila t. l. se bode cene za brzojavljenje v našem cesarstvu zelo ponižala in se boste napravili samo dve tarifi. Če se bo telegrafiralo samo 20 besed 10 milj daleč, se bo plačalo 30 kr., če pa se bo telegrafiralo dalje od 10 milj kamor koli, se bo plačalo samo 60 kr. Dozdaj je daljina bila razdeljena na tri tarife in se je po teh tarifah plačevalo po 40—80 kr. in 1 gld. 20 kr. od 20 besed.

* (Kupčinska in obrtniška zbornica kranjska) bo napravila zoper novo postavo pridobitnega davka vlogo na gospôško zbornico državnega zboru in na ministerstvo. Enacih peticij in protestov zoper to postavo, ktera bode še zadela delavca, ki si še celih 8 gld. na teden ne prisluži da živi družino svojo, pride iz vseh krajev cesarstva do zbornice gospôške, da zavrže, kar je neprevdarno sklenila zbornica

*) Kakor jo razvidno iz denašnjega ljubljanskog dopisa, gg. poslanci v Ljubljani nimajo nobenega zagonovnika. G. dr. Toman je sicer prebrisana glava, vendar pa se bojimo, da ga je preslepli nek njegov ljubljanski tekmc, ki hoče na Tomanova razvalinah zidati s svoje gradove, in dra. Toma na s posebno marljivostjo podpihlje, da trdno dela, kakor zdaj dela. Bojimo se, da ne bi bil g. dr. Toman zgrešil svarila: Trau, schau wem!

poslancev. Če tudi od malega zaslužka postava ne zahteva velikega davka, nabralo bi se ga vendar od milijonov delavcev na tisoče in tisoče goldinarjev — in kakošno imé bi se moglo dati tej nabirki? — k r a v denar!

Poslano.

„Slavija“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

„Slavija“ prva vseslavjanska zavarovalna banka je znamenita in hvale vredna, kajti ona se razprostira po vseh slovanskih deželah in veliko ljudi vsacega stanu jej je že pristopilo, najboljši dokaz, kako se podpira narodno delovanje na polji obrtnije in kupčije. V tem kratkem času komaj kakih 11 mesecev njenega delovanja šteje že 10,000 udov z istino 7,000.000 goldinarjev a. v. Te številke govorijo in priporočujejo „Slavijo!“

Posebno moramo meriti na III. oddelek, namreč zavarovanje za življenje „vzajemno podedovanjsko društvo“ in naznanimo kratko naslednje:

Hvalevredno je, ako oče za prihodnost svoje družine skrbi, še hvalevredni pa je, ako več družin to vzajemno podpirajo. —

Kako velik dobiček dobijo tisti, kteri so udje „Slavije!“, ako je veliko tisoč družin pod vodstvom „Slavije!“ Tako veliko društvo je osnovala banka „Slavija“, kteri se z 1869 letom začne in traja najmanj 15 let in najdalje 25 let; ktero ima nalogu ne samo isto istino pomnožiti, ktera pride v banko z obrestimi, ampak tudi obrestine vloge tistih udov, kteri so zamrli.

V daljšem pomenu besede so velike vzajemne blagajnice, ker si tisoč starišev nabira tukaj istino za prihodnost svojih družin; „vsi za ednega in eden za vse.“

Če n. pr. oče za svojega otroka skoz 20 let (dvajsetletno vzajemno podedovanjsko društvo) vsako leto 40 goldinarjev v banko položi, dobi čez 20 let najmanj 2120 goldinarjev, pa naraste do 3200 goldinarjev zato, ker so tudi obrestine vloge umrlih udov zraven prištete.

Za resnično majhno premijo zavarovalnih vlog, ktera se samo šest let plačuje, plača se plačevalcu plača vsa nazaj z obresti in obresti od obresti, ako namreč zavarovanec popred umrje, preden določen čas preteče.

Po pravilih vseh zavarovalnih zavodov zgubi zavarovalna vloga svojo veljavno, ako je zavarovanec vojak Ko je vlada novo postavo vojaško osnovala, bilo bi po zgorej omenjenih pravilih skoraj vsakemu nemogoče vdeležiti se podedovanjskega društva; kar se pa slobodno vsakteri pri „Slaviji“ vdeležiti zamore, ker ona je pravila svoja tako prenaredila, da ima zavarovalna vloga svojo veljavno tudi v vojskinem času, ako zavarovanec pri pristopu zagotovi, da bo 1/3 zavarovalne vloge več plačeval kakor sicer.

Tacih dobičkov ne daje nobeden drug zavodi kakor sama „Slavija“.

Razun teh dobičkov daje „Slavija“ tudi svojim udom predplačila za majhne obesti; dalje pazijo udje tudi na stanje premoženja njegovega razdeljenja in vložijo pri generalnih sejah iz svoje srede pregledne odbornike.“

Iz teh vzrokov ne bode v naši veliki slavjanski domovini ne ene družine, ktera ne bi bila ud tega velikega zavoda. Banka „Slavija“ bo vse narode slavjanske združila v eno veliko družino, kajti ona je prvi korak za slavjansko vzajemnost.

Kličemo temu slavnemu početju „živio“ in ga gorko priporočamo vsem Slovencem.

Nekteri deležniki.

Zastop banke „SLAVIJA“ so prevzeli: za Brežice gospod Ivan Tanšek, za sv. Peter pod sv. gorami gospod Janez Stadler; za Podsredo gosp. Stefan Verezek, za Kozje gosp. Franc Strmšek, kar daje na znanje

Ivan Železnikar, inšpektor in organizator.

Dr. J. R. Razlag,

do sedaj odvetnik (advokat) v Brežicah,
se je preselil v

Ljubljano.

kjer ima na starem trgu, št. 168, tik železnega
mosta svojo odvetniško pisarno.

(7)

Commis.

slovenščine in nemščine popolnoma zmožen, se tako sprejme v specerijsko prodajalnico

(3)

M. Berdajs-a,

trgovca na graščinskem trgu v Mariboru.

V gledišču na Ptujem

se bodo v sredo 23., četrtek 24., petek 25., soboto 26. in v nedeljo 27. marca 1870 kazale velike svetoznanje

pasijonske predstave

iz življenja in trpljenja našega gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa, verno po svetoznanji pasijonski igri v gorjenju Oberammergau-u na Bavarskem ktere vsako 10. leto po obljudbi predstavlja vsa srečna, tukaj pa 30 oseb.

Ta vzvišena predstava si je na naših potih po Bavarskem, Avstrijskem, Francoskem, Belgijskem, Pruskom, Badenskem in Švicarskem pri vseh stanovih in konfesijah pridobila soglasno priznanje, kar moremo spričati z mnogoštavnimi spričevali visocih duhovnih in posvetnih oblastnij, ktera si more vsakdo ogledati.

Kasa se odpre ob pol 7 — začetek ob pol 8. uri.

Cena prostorov: Prvi prostor 30 kr. — Drugi prostor 20 kr.

Da ugodimo zunanjemu p. n. občinstvu, napravimo predstavo tudi v petek in v nedeljo ob 3 uru popoldne. Cene so tako nizke, da je vsakemu mogoče obiskati to vzvišeno predstavo.

J. B. Schneider,
predstojnik iz Stare Bavarske.

Sreča cvete v vinogradu!

250.000 m.

znaša glavni dobitek od sl. državne vlade dovo-
lenega in garantiranega

denarnega žrebanja.

28.900 dobitkov se bo v malih mesecih gotovo določilo, med temi so glavni dobitki po **250.000**, **100.000**, **50.000**, **40.000**, 30.000, 25.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000, 8.000, 6.000, 21krat 5.000, 39krat 3.000, 126krat 2.000, 206krat 1.000, i. t. d.

Prihodnji dobitki se bodo uradno potegnili že **29. aprila** in velja

1 cela izvirna državna srečka le f. 4 —

1 pol " " f. 2 —

1 cetrt " " f. 1 —

ako se mi pošilja denar v avstrijskih bankovih.

Vsakdo dobode izvirne državne srečke sami v roke in je država postavila najbolja potrošča, da se bodo dobitki izplačali.

Vsa naročila bomo takoj največjo paznostjo izvršili, prideli uradne čteže in dajemo vsakojaka izpovedanje brezplačno. Po dovršanem žrebanju se bode zanesljivo poslali vsem deležnikom uradna lista in pa dobitki.

Žrebanje teh veličastnih kapitaljskih srečk se bo v kratkem vršilo in ker bo bržkone mnogo deležnikov, naj se izvoli brž ko brž neposredno namebrniti, kdor želi srečke pod gesлом „Sreča cvete v vinogradu“ iz moje kupčije dobiti.

J. Weinberg Junior,

Staatseffectenhandlung, Hohe Bleichen Nr. 29 in
Hamburg. (1)

! Senzacija !

Amerikanski patent. (11)

Kdo si ne želi lepih, zdravih zob? Samo z novimi električnimi kavčukastimi krtačami za zobe (brez ščetin) jih je mogoče dobiti. Te najnovije krtačice, o katerih govorji na tisoče spričeval in pojavlja, so popolnoma izdelane iz kavčuka in imajo namesto ščetin — kavčukasta žela, ki morejo segati v najdrobnejše voline zob in odpraviti, kar se je škodljivega nabralo. Kavčuk ima v sebi električno moč, ki se po ribanji zbudi, in tako se zgodi, da se vsed ribanja zob ne očisti samo, ampak da se tudi polira in zabran proti krhanju. Te krtačice naj bi se po zdravniških sodbah rabile pri najmlajih otrokih, da se pride zobnim boleznim v okom. Razen teh dobro se te krtačice skoraj ne dadé uničiti in se lahko ena krtača rabi celo leto. Ena tako velja samo 90 kr.

1 gold. en parni stroj (Dampf-Apparat) za čiščenje škodljivega zraka.

Parni kotel tega aparata se napolni s čistilno vonjavo za to odločeno, potem se razgrije na špiritu lampiči aparatu prideti, vsek tega se razvije hlap in oprosti največo sobo v malih minutah vsacega škodljivega ali neprijetnega zraka ter jo napolni s prijetno vonjavo. Neobhodno potrebno za bolnišnica, šole, urade, delavnice, stanovanje, kakor tudi za salone. Ta mašina je iz zlatega brona prav čedno izdelana, da mora veljati kot zaljalo. En stroj velja 1 f. Steklica čistilne vonjave s potrebnim špiritom 50 kr. [Zadostuje za 50krat].

Zmaga vednosti.

Napó sled se je enemu najmenitnejšim ločbarjev posrečilo iznajti sredstvo, ktero so desetletja največe kapacite na polji kozmetike zastonj iskali. Preservativ proti slabim sapi [athemperatives] mahomo odpravi vsako slabodiščo sapo, naj izbaja iz slabih zob ali iz drugih bolezni, ker tudi zobno meso zdravo hrani in tako zobe otrjuje. Prav priporoča se kadilcem, ker se more zaostali tabakov duh mahoma zameniti za prijetno, dobrodejno in ohlajajočo aroma, tudi kot toaletski predmet nepogrešljiv; ako se zjutraj s to esenco usta enkrat spero, ostane prijetni duh ves dan. V svojem učinku je ta esenca razločna od vseh drugih, ker je čisto nova, od nobenega drugačega še ne znajdeni kemična procedura, od visokih znanstvenih osebnosti prekušena in za izvrstno izrečena. Steklica z napotilom 90 kr.

Elektro-galvanični prstani,

jako važna, za vsakega potrebna iznajdba.

Najviše medicinične kapacite so dognale, da je galvanizem dobrodejen proti niže zaznamovanim bolezni. Po napotilu imenitnega pariškega zdravnika so se prstani vsake večine iz novega zlata napravili z uloženim elektromagnetičnim dratom, ki ima gotovi učinek vbranjevali in zdraviti vse protinske, regmatične in bolezni na živeih itd. Tak gladek prstan velja samo 90 kr. zdravniki ga priporočajo nositi.

Najnovejša iznajdba.

Srajčne gumbice za našti iz pravega 13lotnega srebra. S to iznajdbo se je dosegel vrhunec v tem artikelju, kajti združuje eleganco z varčnostjo. Če se preruči, da taka gumba skoraj vekomaj traja in da se lahko z nerabiljivih sraje odreže in na nove prisije, in obdrži vendar staro vrednost, med tem ko se druge kakoršenoki gume v perilu, pri likanji, munganjem ali tudi nošenji prehitro končajo. Vsacemu ducendu je prideto pismo, ki garančuje za najbolje srebro ali zlato. Cena je zato tukaj nizka, da se more ta artikel hitro udomačiti v vsako hišo. I ducend najlepša guillonghirana srebrnih 35 kr., gladkih 70 kr.

Zanimljiv peresni ročnik. (Federhalter.)

Ko je N. V. cesar Napoleon III. pisal delo Julius Cesar, je naročil, naj mu eden najurnejših mehanikarjev po njegovem lastnem napotilu napravi peresni ročnik, da se v okom pride sitnemu namakanju in da sploh postane pri pisaju pogrešljiv vsako drugo orodje. Naročilo se je izvršilo i. s. kar najusajnjije, že v 8 dneh se je N. V. ročnik izročil. G. Gilbert Rochee je idejo se zboljšal in je za to izvrstno delo dobil 50 napoleondorov, ker je nad vse nadenamenu odgovarjalo. Mene je izdeljal še le zdaj opomnil na to iznajdbo in jaz sem vsled tega prevzel edino zalogo za avstr. ogr. monarhijo. Ta peresni ročnik je iz finega kineškega srebra, zapisljiv, konstrukcija je tako, da se lahko piše od rana do mraka brez vsake ovire in da se lahko po potrebi uravna, kako naj črnilo teče. Obljuba je elegantna in za vsako roko rabljiva, torej se sme vsakemu priporočati, a posebno potnikom, uradnikom, pismarnam, doktorjem, učencem. En ročnik velja 1 f. 1. ducend Napoleonovih peres 15 kr.

Havanska vonjava. [Havanna-Bouquet].

Za $\frac{1}{2}$ kr. cigara 30 kr. vredna; namreč najcenejša cigara se dà s pomočjo havanske vonjave spremeniti v pravo Havank. Ta čisto novo vpeljana originalna esenca se dela iz korenine in grmovja pravega zapadno-indijskega tabakovega zelišča. Ako se slaba cigara z njo namoci, odpravi se njegov pravi duh in se zameni za lepo vonjavo izvrstnih Havank. Steklica zadostuje za 500 cigar, velja 1 f. 50 kr.

Dežni plašči.

iz nepremočljivega, nerazstegljivega blaga brez šiva, angleški izdelek; ta plašč je tako izdelan, da ga je moč nositi tudi pri najlepšem vremenu, ker je na drugi strani podoben najlepši površni suknji. En plašč velja 10 f. 50 kr.

Omenjene reči so v avstrijski monarhiji edino in samo pri podpisani zalogi dobiti.

A. FRIEDMANN na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.

Papirji, obiskalnice, pečati

in druge pisne priprave
najbolje blago po sledeči prenizki ceni.

Geslo kupčije:

Tudi za malo denarja se lahko kupi dobro blago.

Francoski papir za pisma.

v ktero se zastonj utisne vsako ime, črke in krone.	
100 listov osmerke, fino belo	f. — 45 kr.
100 " angl. rebrastega ali liniranega	" — 65 "
100 " rebrastega v vseh barvah	" — 75 "
100 " četvorke, fino, beli	" — 85 "
100 " angl. rebrast in linir.	" 1 "
100 " zavitkov, osmerke, belo	" 30 "
100 " rebr. močan papir	" 50 "
100 " pisanih, rebrastih	" 55 "
100 " znotraj ostekljenih	" 60 "
100 " za četvorko, rebr. moč. pap	" 65 "

Dve lepi črki s krono v očiščenem barvitiku veljati na 100 listih 30 kr., za 100 zavitkov 30 kr.

100 obiskalnic

na dvojno lakiranem papirji, najfinjeji kamnotisk, najnovejše pismenke f. ravno take, fineje, s črnim tiskom 50 kr.

Jeklena peresa

Regulator-peresa za vsako roko in papir 12 peres	24 kr.
12 angležkih, najboljših 12 vrst	10 "
12 ducentov (1 karton) omenjenih vrst	80 "
12 Aluminij-peres, proti rjizavarovani	80 "
1 " kavčukastih peres, po svoje izvrstnih	10 "
1 " svinčnikov, dobrih, 10, 15, 25, 35, 45 "	
1 " peresnih ročajev	10, 15, 25, 30, kr.

Jako spretni so novi mašinski svinčniki: ni jih treba ostriti, tudi se ne lomijo, 1 sv. v les udelan 10 kr. v kost 15 kr., 1 sv. s peresnim ročajem in nožem 90 kr., 1 kapsula s tekočino za 3 mesece 10 kr., 1 k. union-radir. gumi za svinec in tufo 5 kr.

Najlepše izrezani pečati s krasno pisavo.

1 pečat z 2 črkama s finim držalom 50 kr., krona velja 30 kr., cela imena po ceni.

Prese za visoko iztisneni tisk z imenom

lepo delane f. 2. 80, 3. 50.

Stampilje s kositarjevo škatlo, mastjo in ščetom 4 f. 50.

Najnovejše stampilje samo omakalnice napravijo 1000 iztisov, ako se mašina samo enkrat namoci, najprikladnejše sa pisarne in urade, 1 šk. z najfinijem izrezom 6 f. 50.

Nepokončljive elastične tablice za računanje po 5, 10, 15, 20 kr.

Najlepše karte za god in gratulacije, krasno izdelane po 5, 10, 15 kr., posebno lepe z vedno dlečico blazinico po 20, 30, 40, 50 kr.

Pisme mape

majhne, osmerne, brez oprave s zaporico f. 1.20, 1.50, 1.80. Take z vso opravo po f. 2., 2.50. Zunaj in znotraj umetno izdelane po f. 3.50, 4, 4.50. V veliki četvorki brez oprave po f. 1.80, 2.50, z vso pisno opravo po f. 3, 3.50, 4. Umetno izdelane po f. 4.50, 5, 5.50.

Pečatne marke za pisma,

ktere so zarad svoje priročnosti, cene in varnega zapiranja bolje nego oblati in vosek, najlepše delo z vsakojako firmo, grbom, imenom, monogramom, 500 mark po f. 1.20, 1000 mark